

Cele lekcji – wymagania ogólne

- przedstawienie Ducha Świętego działającego w Kościele;
- ukazanie roli charyzmatów we wspólnocie Kościoła.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- omawia działanie Ducha Świętego w Kościele;
- wyjaśnia, czym są charyzmaty;
- rozpoznaje w historii Kościoła i znakach czasu działanie Ducha Świętego.

Wartości

- współpraca z darami Ducha Świętego;
- posłuszeństwo natchnieniom Ducha Świętego;
- modlitwa do Ducha Świętego.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – niedokończone zdania. Nauczyciel rozdaje uczniom kartki (załącznik 1) i prosi o dokończenie zapisanych zdań. Po zebraniu kartek jeden z uczniów odczytuje zapisane odpowiedzi.

Podsumowanie: „Pięćdziesiąt dni po swoim Zmartwychwstaniu Pan zesłał z nieba Ducha Świętego na swoich uczniów. Rozpoczął się czas Kościoła. W dniu Pięćdziesiątnicy Duch Święty uczynił z przestraszonych Apostołów odważnych świadków Chrystusa. Od razu pozwoliły się ochrzcić tysiące ludzi: **to była godzina narodzin Kościoła.** Cud mówienia językami w konsekwencji Pięćdziesiątnicy pokazuje, że Kościół od początku jest otwarty na wszystkich, jest powszechny i misyjny. Przemawia do wszystkich ludzi, pokonuje granice

etniczne i bariery językowe, może być zrozumiały przez wszystkich. **Aż po dzień dzisiejszy Duch Święty jest źródłem życia Kościoła**” (Youcat 118).

Rozwinięcie tematu

Metoda – pogadanka. Uczniowie zapoznają się tekstem w podręczniku, a następnie odpowiadają na pytania: „Jakie są rodzaje działania Ducha Świętego i jak należy je rozumieć (charyzmaty, posługi, działania)? Co to są charyzmaty? Kto rozpoznaje charyzmaty? Jak dzielimy charyzmaty? Po co są charyzmaty? Jaka funkcję pełnią w Kościele?”.

Podsumowanie: charyzmaty są łaskami Ducha Świętego, bezpośrednio lub pośrednio służącymi Kościołowi. Mogą być proste i zwyczajne, jak i nadzwyczajne (dar języków, prorokowania, uzdrawiania). Zostają udzielone w celu budowania Kościoła, dla dobra ludzi oraz ze względu na potrzeby świata (Youcat, s. 73).

Zakończenie

Nauczyciel odczytuje fragment artykułu, ks. Tomasza Jaklewicza: *Święty Duch w Kościele grzeszników*:

Duch Święty – o ile tak wolno powiedzieć – strzeże prawdy w Kościele, dba, by docierała ona do współczesnych ludzi. Jest kilka konkretnych przejawów tej troski:

Duch Święty jest źródłem natchnienia Pisma Świętego. On inspirował autorów biblijnych Starego i Nowego Testamentu, aby dali świadectwo prawdzie.

On strzeże także Tradycji, czyli wiernego przekazywania wiary z pokolenia na pokolenie. Wszyscy wierzący są nosicielami Tradycji (np. rodzice, ucząc modlitwy swoje dzieci).

Duch Święty asystuje Urzędowi Nauczycielskiemu Kościoła (biskupi pod przewodnictwem papieża, sobory, synody), którego zadaniem jest ochrona treści wiary przed błędem i ciągłe pogłębianie jej rozumienia.

Duch Święty działa także przez proroków, czyli świętych, którzy w imię wierności Jezusowi potrząsają nieraz Kościołem i dokonują jego odnowy (np. św. Franciszek).

Mówi się także o zmyśle wiary wierzących. Duch Święty daje całemu ludowi Bożemu pewną intuicję wiary, dzięki której odróżnia on prawdę od fałszu.

Nie da się stworzyć pełnej listy przejawów działania Ducha Prawdy. Kiedy np. głoszone są rekolekcje, wzywa się Ducha Świętego. To znak wiary, że każde przepowia-

danie Ewangelii – kazanie najwykleszego księdza, katecheza, świadectwo wiary rodziców wobec dzieci itd. – zawsze dokonuje się w Duchu Świętym. On «niesie» słowo Ewangelii. On sprawia, że to słowo jest łaską, uświęceniem, miłością, mocą Bożą, ogniem. On też oświeca odbiorcę słowa Bożego, aby je przyjął i rozumiał.

Moc Ducha Świętego poznajemy także w sakramentach Kościoła. Ostatni sobór nazwał cały Kościół sakramentem, czyli znakiem zjednoczenia człowieka z Bogiem, ludzi między sobą. To zjednoczenie jest dziełem Ducha Świętego. Ostatecznie chodzi o miłość.

Duch Święty sprawia, że Kościół jako całość, jako żywa wspólnota osób, staje się świątynią Boga, czyli miejscem Jego wielbienia. W świecie, który czci swoje bóstwa (pieniądze, karierę, seks, politykę itd.), Kościół jest znakiem, że tylko Jeden Bóg jest godny chwały. Duch jednoczy różne głosy i języki w jedną pieśń uwielbienia. Kościół jest ikoną Ducha Świętego. Ponieważ ludzie tworzący Kościół pozostają wolni i niestety grzeszni, mogą «zasmucać» Ducha (Ef 4, 30), a nawet «gasić» Ducha (1 Tes 5, 19) lub stawiać Mu opór (Dz 7, 51). Dlatego każde dzieło w Kościele powinno zaczynać się od wezwania: «Przyjdź, Duchu Święty, odnawiaj swój Kościół, tylko z Tobą możemy wznosić tę Bożą budowlę, w prawdzie i miłości».

<https://kosciol.wiara.pl/doc/2470659.Swiety-Duch-w-Kosciele-grzesznikow> (dostęp: 23.05.2022).

Notatka

Duch Święty buduje Kościół i ożywia go. Przypomina mu o jego misji. Powołuje ludzi do służby i obdarza ich niezbędnymi darami. Prowadzi nas do coraz głębszej wspólnoty z Trójjedynym Bogiem. Nawet jeśli w swojej długiej historii Kościół niekiedy wydawał się błędzić, Duch Święty działa w nim zawsze mimo ludzkich wad i niedoskonałości. Same dwutysiącletnie dzieje Kościoła, liczni święci wszystkich epok i kultur są widzialnym świadectwem Jego obecności. Duch Święty jest Tym, który zachowuje Kościół jako całość w prawdzie i prowadzi go do coraz głębszego poznania Boga. Duch Święty jest Tym, który działa w sakramentach oraz sprawia, że Pismo Święte jest dla nas żywe i aktualne. Ludzi, którzy się na Niego całkowicie otworzą, obdarza również dzisiaj darami swojej łaski (Youcat 119).

Korelacja z edukacją szkolną

- filozofia – natura i kryterium prawdy;
- historia sztuki – sceny religijne w dziełach sztuk plastycznych;
- język polski – wartości duchowe, moralne i sacrum w tekstach literatury i kultury.